

Warszawa, 7 października 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A 61 f 7 / 04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23564.

Kl. 30 d, 25/01.

Karl Huschka
(Wiedeń, Austria).

Zamknięcie woreczka gumowego do ogrzewania oraz sposób wytwarzania tego zamknięcia.

Zgłoszono 21 listopada 1933 r.

Udzielono 28 lipca 1936 r.

Pierwszeństwo: 16 marca 1933 r. (Austria).

Wynalazek dotyczy zamknięcia woreczka gumowego do ogrzewania. Szyjka woreczka, który jest wulkanizowany w zamkniętej formie na żelaznym rdzeniu, wyjmowanym następnie przez tę szyjkę, powinna posiadać szeroki otwór owalnego kształtu, aby rdzeń ten mógł być wyjęty. Ponieważ zamknięcia śrubowe lub podobne posiadają kształt okrągły i są mniejsze od otworu szyjki, wobec tego zamknięcia woreczków gumowych są wykonywane zwykle jako korki, wstawiane w szyjkę i zamykające otwór szyjki tak, że pozostaje tylko do zamknięcia otwór okrągły. Korki powyższe wykonywano z gumy i przyklejano je do szyjki zapomocą roztworu gumy. Aby osiągnąć mocne, niedające się

rozłączyć połączenie korka z szyjką woreczka, korek zaciskano w szyjce zapomocą bandaża z taśmy metalowej lub drutu, owiniętego zewnątrz dookoła szyjki, przy czem bandaż z taśmy metalowej lub drutu był umieszczany na podkładce z tkaniny, umieszczonej dookoła szyjki, w celu uniknięcia wrzynania się bandaża w ściankę gumową. Bandaż z taśmy lub drutu był przykrywany taśmą gumową, aby z jednej strony zapobiec możliwości zranienia się, a z drugiej strony nadać woreczkowi ładniejszy wygląd. Aby uniknąć tego zewnętrznego bandażowania, próbowano już łączyć korek z szyjką woreczka za pośrednictwem umieszczonej pomiędzy niemi warstwy gumy, dającej się łatwo wulkanizo-

wać. Zamiast wulkanizowania względnie cementowania korka w szyjce woreczka stosowano także połączenie, składające się z żeberka i żłobka. Wynalazek niniejszy wyzyskuje znane połączenie zapomocą żeberka i żłobka i polega w istocie swej na tem, że połączenie zaciskowe pomiędzy korkiem a szyjką woreczka jest uskuteczniane za pośrednictwem wulkanizowanej po założeniu wkładki względnie przekładki, wykonanej najlepiej z gumy o gatunku, podobnym do gatunku, z którego wykonany jest woreczek, lecz znacznie szybciej wulkanizującej się.

Celowe jest wykonanie, w którym na zewnętrznej stronie korka, wykonanego z bardziej twardej gumy, niż woreczek, na wulkanizowaną jest cienka warstwa gumy miększej, najlepiej o takiej twardości, jak guma woreczka, przyczem brzeg tej płytki, wystający ponad korek, jest przyklejony do wewnętrznej strony szyjki woreczka, aby osiągnąć dobre połączenie miękkiej gumy woreczka z twardszą gumą korka.

Przykład wykonania przedmiotu wynalazku jest uwidoczniiony schematycznie na rysunku.

Ścianka woreczka grzejnego względnie jego szyjki jest oznaczona na rysunku literą *a*, korek gumowy — literą *b*, wgłębienie lub żłobek, w którym mieści się żeberko *c*² szyjki *a* — literą *c*¹, płytka gumowa, nałożona przez wulkanizowanie na korek *b* — literą *d*, otwór nagwintowany w korku — literą *e* i płytka gumowa pomiędzy szyjką i korkiem — literą *f*.

W celu wykonania zamknięcia wulkanizuje się oddzielnie woreczek grzejny i duży korek gumowy z nagwintowanym otworem. W celu lepszego trzymania się na metalu korek jest wykonany z gumy półtwardej, o twardości skóry. Na zewnętrznej stronie korka umieszcza się cienką płytkę *d* z miękkiej gumy tego samego gatunku, co sam woreczek, przyczem w

formie pozostawione jest miejsce, aby brzeg tej płytki gumowej wystawał ze wszystkich stron o kilka milimetrów ponad korek. Przez odpowiednie miarkowanie środków wulkanizujących osiąga się, że przy wspólnem nagrzewaniu korek staje się twardy, jak skóra, a leżąca na nim cienka płytka pozostaje miękka, jak sam woreczek.

Następnie na boczną powierzchnię korka nałożona zostaje szybko wulkanizująca się płytka *f* z takiego samego gatunku gumy, jak i woreczek, przyczem płytka ta zostaje wciśnięta w żłobek *c*¹. Płytka zawiera substancje, przyspieszające bardzo intensywnie proces wulkanizacyjny, lecz poza tem zawiera ściśle te same składniki, co ścianka woreczka. Następnie strona zewnętrzna tej płytki oraz strona wewnętrzna szyjki woreczka w miejscu, w którym ma być umieszczony korek, zostają posmarowane roztworem gumy i pozostawione do wyschnięcia. Tak przygotowany korek zostaje następnie zanurzony na krótko do benzyny i wsunięty w szyjkę woreczka tak, aby występ *c*² szyjki woreczka wszedł w żłobek *c*¹ korka. Wystający brzeg płytki gumowej *d*, naklejonej na korek, przylega do ścianki szyjki woreczka, przykleja się do niej i tworzy w ten sposób elastyczne połączenie. Korzystne jest nałożenie względnie naciągnięcie dookoła szyjki woreczka na pewien przeciąg czasu bandaża z blachy lub przyrządu z odpowiednio ukształtowanymi szczękami w celu zwiększenia docisku, poczem całość zostaje włożona na kilka minut do gorącej wody, wskutek czego wulkanizuje się płytka oraz roztwór gumy. Ten proces wulkanizacyjny płytki woreczka zapewnia doskonałą szczelność i dużą wytrzymałość.

Zamiast jednego wgłębienia lub żłobka oraz jednego żeberka może być ich kilka. Żłobki mogą być umieszczone również na ściance szyjki woreczka, a żeberka — na powierzchni korka, przyczem mogą one

przebiegać nie pierścieniowo, lecz śrubowo.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie woreczka gumowego do ogrzewania, posiadającego szeroką szyjkę i wstawiony w nią korek gumowy, połączone z szyjką woreczka zapomocą jednego lub kilku żeberk i żłobków, umieszczonych najlepiej pierścieniowo lub śrubowo, znamienne tem, że połączenie pomiędzy korkiem a szyjką woreczka, składające się z żeberka i żłobka (c^1 , c^2), jest utworzone za pośrednictwem wkładki lub przekładki (f), wykonanej najlepiej z gumy takiego samego gatunku, co sam woreczek, lecz posiadającej właściwość szybszego wulkanizowania się.

2. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że na zewnętrzną stronę korka, wykonanego z bardziej twardej gumy, niż woreczek, nawulkanizowana jest cienka płytka (d) z bardziej miękkiej gumy, najlepiej o takiej twardości, jak guma woreczka, przyczem brzeg tej płytki, wysta-

jący poza korek, jest przyklejony od wewnątrz do szyjki woreczka.

3. Sposób wytwarzania zamknięcia według zastrz. 1 i 2, przy którym woreczek grzejny i korek są wulkanizowane oddzielnie w formach i następnie łączone ze sobą, znamienne tem, że na zewnętrzną stronę korka nakłada się i łącznie z nim wulkanizuje się cienką płytkę gumową (d) z takiego gatunku gumy, jak sam woreczek, przyczem do materiału korka i płytki stosuje się odmienne środki wulkanizacyjne, wskutek czego przy wspólnej wulkanizacji korek staje się twardy, natomiast płytka, z nim połączona, pozostaje miękka, jak woreczek, a połączenie korka z woreczkiem jest uskuteczniane za pośrednictwem cienkiej płytki gumowej (f), nałożonej na boczną powierzchnię korka i wykonanej z takiego samego gatunku gumy, jak i sam woreczek, lecz dającego się prędzej wulkanizować.

Karl Huschka.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

